

Habras ja õhuline balett.

Konservatorium ehk Abielu galerekunstiteks raudu.

Oma igapäevastes seelustes jäab mul tiitipeale näramatus ümbrisev ilu ja graatria. Minu jooks on graatnaga alati kostunud balett. Kustumatu mälestuse püsis mulle balett-vodwill „Konservatorium ehk Abielu galerekunstiteks raudu“. Selle poolest oli see lihtsakoline rahvastiline etendus, mida oma choreograafilise töövõega riinidis ta maailma klassikasse kuuluvate teoste hulka. Konservatoriumi choreograafia autoriks ~~on~~ August Bournonville, kes ~~on~~ kui laiemale ~~pe~~ auditoriumile tundmatu, mida sellegipoolest väga tunnustatud choreograaf. Eriti jai mulle meelde osataitjate tants, mis oli üheagseks kerukas minna habras ja õhuline. Laval valitsetas väga muidiv õhukond. Selle loomisele aitas kaasa ka imetlusväärne lavakujundus ning osataitjate ilusad kostüümid. Arvatavasti on iga noor tutarlaps sunagi unistanud karnast baletteleidist. Balletielamus mudugi riivendabssainult reda unistust.

Balleti juures ei saa tahapeanuta jätta ka muusikat. „Konservatoriumi“ muusika oli minu avates väga senaks raamistikus choreograafiale. Koos moodustasid nad ühtse tuviku, mis jätkski mulle unustamatu mälestuse.

Kahjuks peab niiki tunnistama, et balett pole tänapäeva noorte pulgas populaarne. Parem eelistatakse komöödiad ja lihtsainulini draamasid. Võib-olla on siiski noonte pulul tegemist ^{lihtsalt} vaid headmatusega ning

Kayumusega vaadata tuntuid etendusi, mida selles hoolimata tundub balleti-tuleviku tume. Kasustab ja pragi ne roorem põlvkond tullearse teatri põhilise teatrikularatjate kontingendi.

Jääb vaid lõsta, et pragi avastavad ka noored enda jaoks balletivõlud, ~~ja~~ ~~hannavad~~ ~~mitastama~~ ehe muureb siis meie teatrikulastajate sulksi.